

Kolor, materia, forma

W wystawie uczestniczy 38 artystów ze Słowacji, Danii, Węgier, Francji, Niemiec, USA, Hiszpanii, Australii, Holandii, Meksyku, Rumunii, Ekwadoru, Litwy i Polski: Monika Aleksandrowicz, PL / Štefan Balázs, SK / Renate Borgen, DK / Györgyi Bors, HU / Carol Ann Braun, FR / Dominique Chapuis, DE / Rebecca Chou, USA / Maria Cuevas, ES / Radosław Czarkowski, PL / Peter De Lorenzo, AUS / Fabrice Deloor, NL / Mariusz Drzewiński, PL / Katharina Fischborn, DE / Jesus Galvan, MEX / Magdalena Gryska, PL / Pepa Ilić, DE / Kyle Jenkins, AUS / Han Lammers, NL / Riekje Lammers, NL / Christine Löw, DE / Laurence Noga, GB / OSTER + KOEZLE, DE / Ovidiu Petca, RO / Sławomir Plewko, PL / Anna Podlewska-Polit, PL / Zbigniew Romańczuk, PL / Reinhard Roy, DE / Magdalena Snarska, PL / Billy Soto, ECU / Przemek Suliga, PL / Iga Świącicka, PL / Virgilijus Trakimavičius, LT / Margriet van Engelen, NL / Moniek Voulon, NL / Agnieszka Wasiak, PL / Andras Wolsky, HU / Grace Wychowanska, NL.

Tytuł wystawy „Kolor, materia, forma” odnosi się do trzech podstawowych elementów, które budują dzieło sztuki, szczególnie w nurcie abstrakcji geometrycznej.

Kolor w sztuce abstrakcyjnej pełni funkcję samodzielnego środka wyrazu. Nie służy już jedynie odwzorowaniu rzeczywistości, lecz buduje nastrój, rytm i napięcie w kompozycji. Artyści wykorzystują zestawienia barw, kontrasty i harmonie kolorystyczne, aby oddziaływać na emocje odbiorcy i kształtować strukturę obrazu. W geometrii dyskursywnej kolor nie jest jedynie elementem estetycznym. Może funkcjonować jako znak w dyskursie wizualnym, który kieruje interpretacją odbiorcy, buduje napięcia, hierarchie i relacje między elementami kompozycji. Kolor staje się więc narzędziem komunikacji kulturowej.

Materia odnosi się do tworzywa, z którego wykonane jest dzieło – farby, płótna, papieru, metalu czy tworzyw sztucznych. W sztuce nowoczesnej i współczesnej artyści często eksponują fakturę i właściwości materiału, traktując je jako istotny element kompozycji. Materia wpływa na sposób odbioru dzieła i podkreśla jego fizyczną obecność. W ujęciu dyskursywnym materiał nie jest neutralny – jego faktura, ciężar czy sposób użycia mogą odwoływać się do kontekstów kulturowych, technologicznych lub społecznych. Materia staje się więc nośnikiem znaczeń i odniesień kulturowych.

Forma oznacza układ kształtów i elementów wizualnych w dziele. W abstrakcji geometrycznej są to najczęściej proste figury, które tworzą uporządkowane, często rytmiczne kompozycje. Forma porządkuje obraz i nadaje mu strukturę. Forma w geometrii dyskursywnej organizuje relacje między elementami dzieła, tworzy strukturę wizualnego dyskursu, czyli sposób porządkowania idei i znaczeń w przestrzeni obrazu. Forma nadaje kompozycji logikę i kierunek interpretacji.

Wystawa czynna: wt.-sob. 12-17